

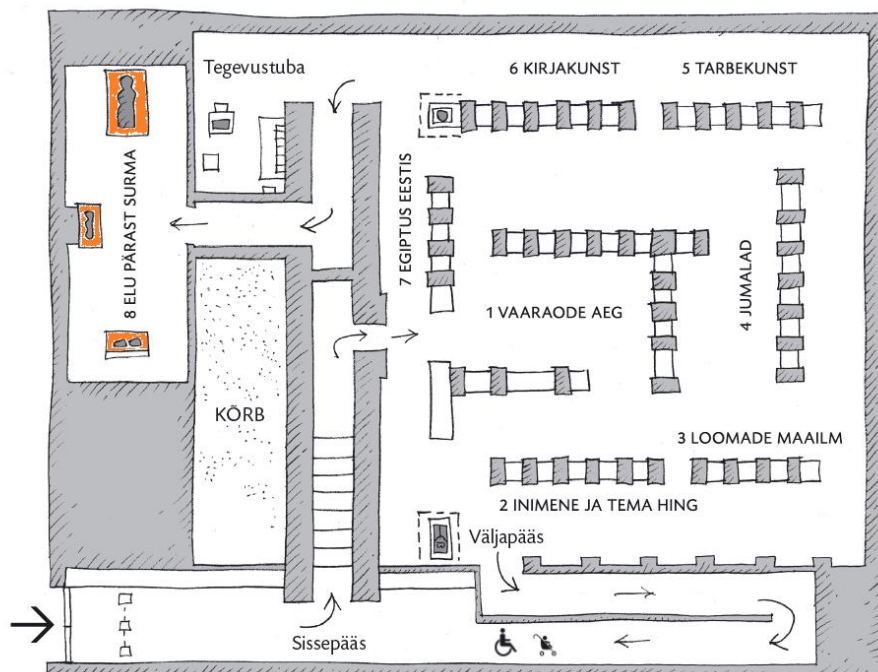

EGIPTUSE HILGUS

8

Elu pärast surma

Vana-Egiptuse religiooni üks kandvaid ideid on uskumus, et elu jätkub ka pärast surma. Selle üheks eelduseks peeti surnu füüsilise keha säilimist, et ta saaks seda kasutada ka teispoosuses. Mumifitseerimise erinevaid viise kirjeldas põhjalikult Kreeka ajaloolane Herodotos 5. saj eKr, kuid lisaks ajaloolistele allikatele on viimastel aastatel lisandunud uut informatsiooni mumiade valmistamise kohta kaasaegsete tehnoloogiate kasutamisega. Umbes 70 päeva kestvat mumifitseerimisprotsessi alustati surnukeha pesemisest, seejärel eemaldati sisikond ja aju, pärast keha kuivatamist soolas võiti seda erinevate õlidega ning viimaks mähiti lõuendribadesse ja asetati sarkofaagi, mis pidi pakkuma kehale nii maagilist kui ka füüsilist kaitset. Surnuga võidi hauda kaasa panna papüüruserullil Surnuteraamat, Vana-Egiptuse matusetekstide kogumik, et aidata kaasa elu jätkumisele teispoosuses.

Khonsuirdise sarkofaag

Hilis-Egiptus (722–332 eKr)

Puit, krohv, pigment, värnits

Egiptus. Drovetti kolleksioon. 1824

See sarkofaag kuulus majaemand Khonsuirdisele. Inimkujulisel sarkofaagil on kujutatud mumifitseeritud lahkunut. Ta kannab laia keed ja kolmeosalist rikkalikult helmeste, vanikute ja klambriga kaunistatud parukat. Üle tema rinna sirutab tiibu jumalanna Nut kui kaitsemärk. Ülejäänud keha on kaetud matusesseenide ja hieroglüüfkirjas pealiskirjadega.

8 ELU PÄRÄST SURMA

Poisi mummia

Kolmas vaheperiood (1076–722 eKr)

Orgaaniline materjal, linane kangas

Khaemuaseti haud, Kuningannade org, Egiptus

Schiaparelli väljakaevamised. 1903

Muistsete egiptlaste arvates tuli surnu keha säilitada, et ta saaks jätkata elu pärast surma. Nad viimistlesid mumifitseerimistehnika täiuslikkuseni: siseelundid eemaldati, keha puhastati, võiti salvide ja õlidega ning mähiti valgesse linaesse kangasse, mida immutati salvidega. Siseelundid pandi spetsiaalsetesse anumatesse ehk kanoopidesse, kuid süda mumifitseeriti eraldi ja asetati tagasi rinnakorvi, kuna arvati, et seal asub inimese hing.

Sekheperenamuni sarkofaag

Hilis-Egiptus (722–332 eKr)

Puit, krohv, pigment, värnits

Kuningannade org, Egiptus

Schiaparelli väljakaevamised

Sellel rohmakal sarkofaagil on olnud kaks omanikku. Esimene omanik on teadmata, kuna selle usurpeeris Sekheperenamun, kes hävitas sarkofaagilt tema nime. Sarkofaag kujutab lahkunut muumiana, kellel on lai kee ja kolmeosaline värviliste lintide ja pärgadega kaunistatud parukas. Tavapärased pealiskirjad on koondatud üheks pikaks tulpaks.

